

# **Kemter Abdal**

**- şiirler -**

**Yayın Tarihi:**

22.04.2025

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## Kemter Abdal

İstanbul'un kadim topraklarında, Alevi Bektaşî inancının derinliklerinden süzülen bir ses yükseliyor: Ali Arı. Kalbinde taşıdığı aşk ve imanla, Anadolu'nun yüzyıllardır yankılanan halk deyişlerine yeni bir soluk getiriyor. Kemter Abdal mahlasıyla yazdığı şiirlerde, bu zengin kültürel mirasın izlerini sürerken, kendi özgün ve içten anlatımını da ortaya koyuyor. Dizelerinde, gönül deryasının dalgalanışları, sevdanın ebediyete uzanan yolculuğu ve inancın aydınlığı buluşuyor. Ali Arı, Kemter Abdal'ın manevi mirasını günümüzün ruhuyla harmanlayarak, dinleyenlerin kalplerine dokunan, düşündüren ve hissettiren bir köprü kuruyor. Onun şiirleri, sadece birer söz değil, aynı zamanda bir yaşam felsefesi, bir inanç manifestosu ve Anadolu'nun kadim bilgeliğinin çağdaş bir yansımasıdır.

## Ademin Sırrı

Âlem Âdem'de süzölüp gelir,  
Zerrelerden kâinat belirir gelir.  
Aşkın sırrı gönüllerdedir  
Hakikat nuru âleme yayılır gelir.

Âdem'in gözünde evren saklıdır,  
Her nefesi bir âlemi uyandırır.  
Varlık yokluk içinde yanılır,  
Aşk ateşiyle gönül arınır.

Âdem'in dilinde sırlar gizlidir,  
Her kelime bir âlemi çizdirir.  
Gönül gözü hakikati sezdirir,  
Aşkın deryasında ruhlar gezinir.

Âdem'in kalbinde aşk tecellidir,  
Varlık bir noktada cem olur gelir.  
Aşkın sırrını erenler bilir,  
Hakikat âlemine karışıp gelir.

Kemter Abdal

## Arayış

Hakikat içinde divâne oldum,  
Dönüp durdum pervâne oldum.  
Süleyman sarayıydım, vîrâne oldum,  
Zamanın içinde hiç oldum gittim.

Mânâ içinde mânâ aradım,  
Sırrın içinde sırrı aradım.  
Onulmaz derdime dermân aradım,  
Karanlık içinde göz oldum gittim.

Yokun içinde varı aradım,  
Vîrânelerde bülbül aradım.  
Çıkamaz yollarda kendimi aradım,  
Yalanın içinde dil oldum gittim.

Kanatsız bir kuş idim, uçtum,  
Dost başına gül oldum düştüm.  
Yâkub'u ağlatan el oldum durdum,  
Kenan iline yol oldum gittim.

Delicedir Kemter Abdal, delice,  
Arama her şeyi, arama hiç de.  
Aradığın ne varsa birde,  
Bir iken, çok oldum gittim.

Kemter Abdal

## Aşkın Narıyla Yandım

Bendeki sevdıyla yanan mı yoktur,  
Gönlümde tutuşan nar derindedir.  
Aşkınla kül oldum, dumanım yoktur,  
Sinem'de kaynayan zar derindedir.

Ne bir visal buldum ne bir devadır,  
Gözyaşım dindi sandım, yine revadır.  
Şensiz geçen ömür sanki bir yadır,  
Ömrümde uzayan ar derindedir.

Ne bir haber saldın ne bir merhaban,  
Umutsuz bekler oldum, ey can-ı canan.  
Sensiz geçen her an bana bir zindan,  
Ruhumda çalınan tar derindedir.

Kemter Abdal gibi, yollarda kalan,  
Aşkınla sersefil, perişan olan.  
Dermanım sensin, dertlere derman,  
Kalbimde dinmeyen kar derindedir.

Kemter Abdal

## Bedrettin

Gün geldi, hak rüzgârı esti de,  
Savruldu dünyanın tozu dumanı.  
O vakitte durgun sular köpürdü,  
Yıkıldı yezidin bendi, barajı.

Varıp da göklere semaha durdu,  
Kırıldı kubbenin temeli taşı.  
Adı şan oldu da tarihe kaldı,  
Kayboldu zamanın dünü yarını.

Çekilip de Karaburun'da şaha kalktılar,  
Bozuldu zalimin çarkı düzeni.  
Bedrettin yiğitlerin kanını döktüler,  
Sarstı yeri göğü figanı, ahı.

Kemter Abdal bakıp bakıp ağladı,  
Bu dava da böyle mahşere kaldı.  
İçi eridi, ruhu sızladı,  
Yüreğini kapladı derdi tasası.

Kemter Abdal

## Benidim

Âdem'i yerlere çalan,  
Kâbil olup cana kıyan,  
Nûh'a da biat etmeyen,  
Benidim,  
Benidim dost benidim.

Yûsuf'u kuyuya atan,  
İsâ'yı çarmıha geren,  
Tûr'da şimşek balkıyan,  
Benidim,  
Benidim dost benidim.

İsmâil'i kurban eden,  
Uhud'da da taşı atan,  
Kerbelâ'da kılıç çalan,  
Benidim,  
Benidim dost benidim.

Yere göğsüne ateş salan,  
Mansûr'un derisini yüzen,  
Pir Sultan'a da gülü atan,  
Benidim,  
Benidim dost benidim.

Hem ummâna âsâ çalan,  
Hem ummânda yitip giden,  
Bin kılıkta geçip giden,  
Benidim,  
Benidim dost benidim.

Kemter Abdal

## Beş Köşe Yıldız

Gökte beş köşe bir nur parıldar,  
Her köşesi gönül sırrın fısıldar.  
Şaşkın gözlerle âleme bakan,  
Hakk'ı arar durur, derdiyle yanan.

Evvel Muhammed Mustafa bir nurdu,  
Âlemlere rahmet, gönlü sürurdu.  
Sünnet-i seniyye Hakk'a rehberdi,  
Aşk ehlin kalbine nuru bahşetti.

İkinci köşe Ali'nin nuru,  
Gönüllere ektiği iman tohumu  
"En-el Hak" sesli Mansur'dur aşık,  
Hakk'a giden yolda yanan bir ışık.

Üçüncü köşe Fatıma Anamız,  
Şefkatiyle sardı, canı canımız  
Erenlerin nesli pâk ü temizdir,  
Aşkın ateşiyle pişti özümüz.

Dördüncü köşe Hasan nur yüzlü,  
Medine'de zehirlendi, gönlü hüznü.  
İmamlar serveri, âlem sultanı,  
Aşk yolunda çekti çetin hicranı.

Beşinci köşe Hüseyin kanı,  
Hakk uğruna döküldü revanı.  
Zalime boyun eğmedi hiç,  
Aşkın harında yazdı destanı.

Bu beş köşe bir nurdur özde,  
Hakikat esintisi eser bu izde.  
İnsan Hakk'ı ruhunda arar,  
Açılır gözler, sır âşikâr gezer.

Kemter Abdal gibi düşeriz yola,  
Aşkın ateşiyle yanarız sacda.  
Çolpan ışığı aydınlatır yolumu,  
Kavuşurum elbet Hakk'ın nuruna.

Kemter Abdal



## Bin Yıllık Hasret

Otuz beş bahar, sanki bin yıldız,  
Yollarında gözlerim yaş ile doldu.  
O köyün dağlarını duman mı aldı?  
Ben de gurbet elde kar boran oldum.

Yaralı gönlümde dinmez bir sızı,  
Unuttun sanırım baharımızı.  
O eski yollar da yabancı şimdi,  
Gözlerim arar bir tanıdık izi.

Dağlarında şimdi kar boran oldum,  
Yürekte dinmeyen bir acı gibi.  
Çocukluğun o şen kahkahası,  
Şimdi sessizliğe karışmış gibi.

O çeşme başında verdiğin sözler,  
Hangi rüzgarlara karıştı gider?  
O sevda çiçeği soldu mu acep?  
Benim de ömrüm gurbette biter.

Yollarında şimdi kar boran oldum,  
Yüreğim üşüdü, kalbimde elem.  
Bu bahar geldim de ne buldum sanki?  
Geçen yıllar benden aldı bir şeyler.

Kemter Abdal eyler, bu hasret uzun,  
Sanki bu ömrün baharı hüznün...  
O köyün toprağı bir hayal oldu,  
Gözyaşım dinmedi, sel olup aktı.

Kemter Abdal

## **Börklüce**

Kesile de dedem sultan kesile,  
Hak söyleyen dillerimiz kesile.  
Bir vakitte akan sular durula,  
Şol devranda duyula adımız bizim.

Vurula da dedem sultan vurula,  
O eğilmez başlarımız vurula.  
Gün olur da güllerimiz derile,  
Kıldan incedir boynumuz bizim.

Çekile de dedem sultan çekile,  
Mert gövdemiz daru bente çekile.  
An olur da kanlarımız kuruya,  
Bedene dar gelir ruhumuz bizim.

Yüzüle de dedem sultan yüzüle,  
Yare değen tenlerimiz yüzüle.  
Gün gele de dertlerimiz biline,  
Mansur'dan iyidir halimiz bizim.

Erişe de dedem sultan erişe,  
Zorda kaldı Kemter Abdal erişe.  
Gün ola da gözün yaşı durula,  
Divana kala davamız bizim.

Kemter Abdal

## Değeri Biçilemeyen Dert

Gök yarılıp dolu yağmurlar yağsa,  
Zelzeleler olup ummanlar taşsa,  
Sular köpürüp de bentler yıkılsa,  
Bağrımda yanan ateşi söndüremezsin.

Lokman hekim olup karşıma gelsen,  
Bin çiçekten devâ bulup getirsen,  
Âb-ı hayat olup içime aksan,  
Ruhumda sızıyı dindiremezsin.

Mecnun olup sahraları dolaşsan,  
Yûnus olup bir kapıya kul olsan,  
Bin şairin dili ile konuşsan,  
Gönlüme değecek söz bulamazsın.

Kârûn olup çil çil paralar saysan,  
Ayağım altına atlası sersen,  
Basra'yı Bağdat'ı elime versen,  
Bu derde bir paha hiç biçemezsin.

Kemter Abdal

## Dost Hasreti

Dostun cemâli sineme nakış,  
Gönül hasretiyle yanar dururum.  
Aşkın deryasında bir garip balık,  
Sahile hasretle kanar dururum.

Gözlerim yollarda, kulağım seste,  
Dostun nefesiyle bulurum deste.  
Aşkın ateşiyle yandım ben işte,  
Dostun hasretiyle döner dururum.

Hacı Bektaş Veli, gönül sultanı,  
Aşkınla coşarım, diner figanı.  
Yürekte açtı hasretin hanı,  
Dostun hasretiyle dolar dururum.

Dostun sözleri, gönlüme şifa,  
Aşkınla eririm, oldum bir sefa.  
Hasretinle yandım, çektim çok cefa,  
Dostun hasretiyle ağlar dururum.

Dostun cemâli, gönlümün nuru,  
Aşkınla yanarım, buldum huzuru.  
Hasretinle geçiyor, ömrümün yarı,  
Dostun hasretiyle yazar dururum.

Kemter Abdal'ım, düşmüşüm dara,  
Dermanım sensin, gel yetiş yâra.  
Aşkınla yanarken, oldum avare,  
Dostun hasretiyle solar dururum.

Kemter Abdal

## Ehl-i Beyt'in Nurundan On İki Kandil

Ali'dir arslan-ı Hakk'ın velisi,  
İlim şehrine açılan kapı.  
Adalet timsali, gönüller isi,  
Onun aşkıyla sine tutuştu.

Hasan'dır zehirle sönen gonca gül,  
Barışın sembolü, dertler bülbülü.  
Hakk'ın rızasıyla yaşadı ömrü,  
Gönüllere bastı sevgi mührünü.

Hüseyin'dir Kerbela çölünde yatan,  
Zulme karşı dimdik, Hakk'a adanan.  
Aşkınla yandık, şehitler şahı,  
Gönlümüzde dinmeyen Kerbela ahı.

Zeynel Abidin'dir gözyaşın döken,  
Hakk'a yönelmiş, gönüller çeken.  
Duasıyla diner sine acısı,  
Hakk'a giden yolun nurdan sancısı.

Bakır'dır gönlün hikmet pınarı,  
Cehalete karşı bilgi sancağı.  
Sözleri aydınlandı bu ulu yolu,  
Hakk'a giden yolda bilginin kolu.

Cafer-i Sadık'tır hakikatin sultanı,  
Doldu irfanla bu gönül hanı.  
Sözleriyle coştı aşkın deryası,  
Hakk'a giden yolun nurdan sevdası.

Musa Kazım'dır timsali sabrın,  
Zindanlarda bile cemali Hakk'ın  
Sabrıyla eridi zulmün zinciri,  
Hakk'a giden yolun sabır neferi.

Rıza'dır yanan ateşi aşkın,  
Gönüllerde uyanır sevgisi Hakk'ın  
Aşkıyla coştı gönül deryası,  
Hakk'a giden yolun aşk sevdalısı.

Taki'dir takva ehli, Hakk'a pek yakın,  
Gönüllere nurdan aydınlık akın.  
Takvasıyla eridi nefis karanlığı,  
Hakk'a giden yolun nurdan şafağı.

Naki'dir temiz, gönüller nuru,  
Rızasıyla doldu gönlümün suru.  
Paklığı eritti nefsin kirini,  
Hakk'a giden yolun temizlik eri.

Askeri'dir hüznün derin manası,  
Gözyaşı pınarı, kalbin yarası.

Gönüllerde Hakk'a aşkın binası,  
Hüznüyle coşkun gönlün enası.

Mehdi'dir umutla, beklenen sultan,  
Zulmün sonunda, kurulan divan.  
Gelişiyile aydınlanır bütün bu cihan,  
Hakk'a giden yolun son nişandır.

Kemter Abdal

## **Ezelden Yük**

Hikmetli sözler söyleyen derviş,  
Bu ince sızıyı dindiremezsin.  
İçimde yanar bir derin ateş,  
Umman'ı getirsen söndüremezsin.

Kaşları yay, kirpiğı ok ey güzel dilber,  
Gönlümde bu aşkı dindiremezsin.  
Bu sevda bir volkan, ruhumda coşar,  
Derdime derman sen olamazsın.

Ben garip aşık, denizde yorgun,  
Bu ebed yükle divane oldum.  
Bir hayal ile yanar dururum,  
Beni bir limana vardıramazsın.

Ne bir tatlı söz avutur kalbi,  
Ne bir gülüş dindirir ahı.  
Çünkü bu dert bana ezelden nasip,  
Beyazı siyaha çeviremezsin

Kemter Abdal der ki bu sevda bende,  
Bir mr sürer, dinmez bu yara.  
Onun hayali ile yaşıyorum tende,  
Onsuz geçen her an büyük işkence.

Kemter Abdal

## Feryadım İşitmediler

Aşk ehline tuttum derdim söyledim,  
"Bu sendeki ızdırap nedir?" dediler.  
Benim içim yangın, halim perişan,  
Onlar böyle bir dertten bihaber diler.

Yaralı gönlümü açtım onlara,  
Aşkın kitabını baştan yazdılar.  
Dedim ki bu sevda bir ateş benle  
Bu sevda önünde sessiz kaldılar.

Bir kazana girdik beraber piştik,  
Onlar "dur!" dedikçe odun istedim.  
Bu sevda ateşiyle yandık tutuştuk,  
Benim feryadımı işitmediler.

Ne çare, bu sevda bir kara yazgı,  
Alem neylesin, aşka tutsağı.  
Yandıkça yandık, külüm savruldu,  
Bu derdin dermanı bulamadılar.

Kemter Abdal der ki, bu aşkın hali,  
Bir ömür sürer, dinmez bu ahı.  
Yaralı sinemde bir dert var saklı,  
Belki bir gün diner gönül figanı.

Kemter Abdal



## Feryat

Ben de bu âlemi seyrâna daldım,  
Ömrümü tüketip hayâle daldım.  
Bir güzel sevdim de boşuna yandım,  
Derdimden öte dost bulamadım.

Bülbül oldum, vardım geldim bağına,  
Tespîh oldum, dizildim aşk katarına.  
Kanayıp durdum onun uğruna,  
Dost bağında ötecek gül bulamadım.

Turna oldum, varıp gittim yâd ele,  
Görmedim kimseyi hakkı söyleye.  
Hakikat ehline yâren olmaya,  
Kendimden öte er bulamadım.

Kemter Abdal, varıp geldim meydana,  
Yüzüm sürdüm eşigine, kapına.  
Ârifler katında, pîr makamında,  
Özümü çekecek dâr bulamadım.

Kemter Abdal

## Gaibi Aramak

Pejmürde yollara düşmüş,  
O gaibi aramakta.  
Viran şehirler geçmiş,  
O ilahi yalnızlıkla.

Aşkın izini sürmüş,  
Her adımda bir hece.  
Gönül yarasın sarmış,  
O gizemli bir hevesle.

Derviş olmuş, âşık olmuş,  
Her zerrede aramış.  
Kimi zaman sarhoşmuş,  
O sonsuz bir özlemle.

Dağlar taşlar dile gelmiş,  
Sır perdesi açılmış.  
Yüreğe ateş düşmüş,  
O ulu bir sevda ile.

Kemter Abdal düşmüş yola,  
Hakikat sırrın ararmış  
Aşkın deryasına dalmış,  
O ilahi bir aşk ile.

Kemter Abdal

## **Geldim Geçtim**

Gahı güldüm, gahı bülbül,  
Gahı Leyla, gahı Mecnun,  
Gah Yunus'tum, gah Mevlana,  
Bu dünyadan aşkla geçtim.

Hem isimdim, hem cisimdim,  
Hem üns idim, hem cins idim,  
Hem yalandım, hem de gerçek,  
Esrar ile geldim geçtim.

Gah maraldım, gahı aslan,  
Gah turnaydım, gahı yılan,  
Gahı şahtım, gahı bende,  
Adem oldum, geldim geçtim.

Hem Yezid'dim, hem Hüseyin,  
Hem Nemrut'tum, hem İbrahim,  
Hem Musa'ydım, hem Firavun,  
Tur Dağı'ndan geldim geçtim.

Kemter Abdal

## Gitme Yarim

Yârim, yârim gitme yârim,  
Câna hasret katma yârim.  
Zâten ömrüm on beş sene,  
Onu da hîç etme yârim.

Dağ başında maral gezer,  
Benim dertlerimi sezer.  
Dediler ki yâr gidiyor,  
Gönüldeki yara azar.

Yârim, yârim gitme yârim,  
Câna hasret katma yârim.  
Zâten ömrüm on beş sene,  
Onu da hîç etme yârim.

Ansızın bir yıldız kayar,  
Cânımdan bir parça kopar.  
Harap olmuş gülistânda,  
Dertli dertli bûlbûl öter.

Yârim, yârim gitme yârim,  
Câna hasret katma yârim.  
Zâten ömrüm on beş sene,  
Onu da hîç etme yârim.

Hasret bağra düşer şimdi,  
Gözyaşlarım akar şimdi.  
Karlı dağların ardında,  
Gurbet yola düşer şimdi.

Yârim, yârim gitme yârim,  
Câna hasret katma yârim.  
Zâten ömrüm on beş sene,  
Onu da hîç etme yârim.

Kemter Abdal

## Gönül Çerağı

Gönül çerağım yandı bu gece,  
Dertlendim derdime derman ararım.  
Yaralandı sinem döndü niceye,  
Belki bir merhem süren ararım

Yıldızlar şahit bu ahu zara  
Feryadım yükselir arşı âlâya.  
Garip gönlüm düştü bir garip hara  
Bir nefeslik huzur veren ararım.

Dolandım durdum hep diyar diyar  
Gönlümde dinmeyen bir hasret var.  
Bir sır ki içimde, çözülmez bilmem,  
Bu derde derman canan ararım

Yüzümde yaşlar, kalbimde sızı,  
Çaresiz beklerim o umutsuzu.  
Bu karanlık gecenin yoktur bir izi,  
Şafağı sökecek ışık ararım

Kemter Abdal gibi düştüm bu derde,  
Yanarım içimde bir kor alevle.  
Dermanım sendedir, Yüce Vâride,  
Gönül çerağını yakan ararım

Kemter Abdal

## Gönül Göçü

Gönül göç eylemiş fânî dünyadan,  
Bir kâmil aramış, sırra ulaşan.  
Mürşidin nefesi değse bu ruha,  
Vahdet deryasında yüz bulur canan.

Bırak benliğini, olasın bir sen,  
Benlik libasını çıkar bedenden.  
Yedi kat göklerde, sırrı âlemde,  
Erenlerin izine sürülür candan.

Benlik davasını eyle kenara,  
Varlık gölgesi düşmesin cana.  
Dört yanda değil, sır ötesinde,  
Erenler bu sırrı saklar dergâhta.

Aşk ile gelenler, gözyaşı döker,  
Her yürek bir gülşene döner.  
Elele tutuşup Hakk'a yürürler,  
Kendi öz cevherin bilmekte geçer.

Bu biçare gönül bir umman diler,  
Hünkarın nazarı ruhuna değer.  
Kemter Abdal der ki, Hakk'a varılır,  
Aşkın deryasında gönül arınır.

Kemter Abdal

## Gönül Hevesi

Be hey gönül, aşktan ne anlarsın sen?  
Senin yâr sevmeye mecâlin mi var?  
Balık olur deryâları gezersin,  
Senin sığınacak limanın mı var?

Gurbet elde figân eder âh edersin,  
Senin sıla'ya dönecek yolların mı var?  
Hokka alır, divit alır mısra dökersin,  
Senin dert demeye dillerin mi var?

Yoksa bir hevesle mi yollara düştün?  
Yoksa bir hayâlîle mi gönlünü üzdün?  
Yoksa bir sevda mı sen böyle süzdün?  
Senin bu âlemde bir vârin mı var?

Aşk bir yangın yeri, sen bilmez misin?  
Aşk bir deryâ, sen yüzmez misin?  
Aşk bir çile, sen çekmez misin?  
Senin bu dünyâda bir yârin mi var?

Kemter Abdal der ki, gönül divâne,  
Ne aşkı anlar, ne de dert dinler.  
Kendi hâlinde yanar, bazısı söner,  
Senin bu cihânda bir sırrın mı var?

Kemter Abdal

## Gurbet Yelleri

Bağrıma eser de gurbet yelleri,  
Ağlama sevdiğim, dönemem geri.  
Kavuşsa Nil'in suyu ummana,  
Varamam sevdiğim, gelemem sana.

Beni alıp götürürler zindana,  
Kör kuyularda Yusuf misali.  
Geçer yıllarım da hicran içinde,  
Bekleme sevdiğim, varamam sana.

Acı ile yoğrulur ruhum, sızılar,  
Sevdiğin gitti de gelmez sınırlar.  
Yavrularım baba diye ağlar,  
Kapılar sürgülü, dönemem sana.

Bir kere göreydim ela gözünü,  
Saraydım sıkıca ince belini.  
Vuraydım duvara da dertli başımı,  
Yollarım kapalı, dönemem geri.

Kemter Abdal yana yana ağlaya,  
Feryadı yükselir arş-ı alaya.  
Gündüzüm kayboldu, döndü geceye,  
Yollarım karanlık, varamam sana.

Kemter Abdal



## Hakikat Aynası

Kemter Abdal her şey Haktandır Haktan,  
Zerrede gizlidir, âlem-i imkân.  
Şeytan deyip duran kabahat saklar,  
Nefsin kalabalığı ruhu karartır.

İyi, kötüyü irade yapar,  
Seçimler aynadır, suretler çizer.  
Aşkla yoğrulmuş kalp her daim yanar,  
Hakikatin nuru gönülde parlar.

Kader sır perdesi, aralanmaz,  
İrade bir nehir, akar hiç durmaz.  
Her nefes bir imtihan, geçilir bir bir,  
Hakk'a teslimiyet, ruha şifadır.

Kemter Abdal der ki, gözünü aç da gör,  
Her şey O'ndan geldi ve O'na dönerler.  
Aşk ile yananlar, sırra ererler,  
Hakikatin aynasında, kendin görürler.

Kemter Abdal

## Hakk'a Niyaz

Eğme başın gayrıya, Hakk'a dön yüzün,  
Minnet eyleme kula, incitme özün.  
Hakk'ın nuruyla aydınlansın her sine,  
Fani bir varlıksın, sanma ki uzun.

Nefsin aldatır, düşme bu faka,  
Dünya malı bu, çeker seni batağa.  
Hakk aşkıyla yana, gönlün uyana,  
Kula minnet, götürür dara.

Derviş ol, kapıda daim,  
Aşkla coşsun, kalp olsun kaim.  
Kula minnet, eyler seni perişan,  
Hakk'ın rızası, eder seni bir sultan

Ey gönül, uyan bu gafletten,  
Hakk'a yönel artık, kurtul esaretten.  
Kula minnet, yıpratır seni her an,  
Hakk'ın sevgisi ise can verir candan.

Kemter Abdal eydür, Hakk'a teslim ol,  
Aşkınla coşup, gönlü serin ol.  
Kula minnet, yorar seni bi-hûde,  
Hakk'ın kapısı ise, eder seni abide.

Kemter Abdal

## Hallac'ın ığlığı

Dudaklarda bir sır, "En-el Hak" deyu  
Yankısında Bağdat'ın taş duvarları.  
Aşk ile tutuştı, ruhu derunu  
Sıradan bir akılın anlamadığı

Ayaklar pranga, eller kan revan,  
Her kırbaçta duyulur Allah'ın namı.  
Dünya zindan sana, gökyüzü hicran,  
Kalbinde aşkın bir saltanatı.

Taş yağdırıp üstüne, anlamadılar,  
Oysa her zerrende Hakk' tecellisi  
"Attığınız taşlar O'nadır" dedin,  
Aşk ile yoğrulmuş, bir yüce erdin.

Darağacında sallanan beden değildir,  
Aşk ile erimiş, bir ulu candır.  
"En-el Hak" ığlığı feryat değildir,  
Vuslatta, teslimiyete bir coşkun andır.

Kemter Abdal dinler bu içli sesi,  
Hallac aşkı yakar tüm sineleri.  
"En-el Hak" sırrıyla dolu nefesi,  
Aşk deryasında duyulur bir gün.

Kemter Abdal

## Harabat Ehli

Kaos, kriz ve döngü,  
Kaybolmuş bir devrime benzerdi yüzü.  
Savrulur arşa, savrulur külü,  
Aynı anda yaşar dünü, bugünü.

Aşkın şarabından mest olmuş gezer,  
Geçmişle gelecek, gönlünde sezer.  
Her demde bir sır, her anda bir söz,  
Harabat ehli, aşka verir öz.

Dikenli yollarda yürür durmadan,  
Ne gam çeker, ne de korkar yarından.  
Aşkın ateşiyle yanar durmadan,  
Harabat ehli bu, Hakk'a susamış can.

Gözleri derya, kalbi bir umman,  
Her zerrede Hakk'ı seyreder.  
Ne taht ister, ne şöhret, ne şan,  
Harabat ehli, Hakk'a yakın can.

Kemter Abdal, bir sırra erdim,  
Harabat ehlinin aşkını gördüm.  
Aşk ile yandım, aşk ile coştum,  
Harabat Ehline yar oldum bugün.

Kemter Abdal

## Haydar

Bugün dosta sual ettim,  
Batını zahir eyledi.  
Varıp kelim eyleyince,  
Sırrını ifşa eyledi.

Seyran edip âsumândan,  
Yalanı gerçek eyledi.  
Çekip benî âh u zârdan,  
Dertleri dermân eyledi.

Gösterip Hakk'ın hükmünü,  
Fıravun'u kul eyledi.  
İçip aşkın şarabını,  
Belkıs'ı da yâr eyledi.

Bu karmaşa deryasından,  
Bu hiçliğin aynasından,  
Bu acının diyârından,  
Âdem'i Haydar eyledi.

Kemter Abdal

## İblisin Klavuzu

Zâhid, sen Tanrı'yı inkâr edersin,  
Secde etmeyeni şeytan sanırsın.  
Secde ettirmeyen Tanrı değil mi?  
Hakk'a şirk koşandan farkın yok senin.

Gelen dört kitabı hak görmez misin?  
İnsanı insandan ayırt edersin.  
Yeri gelir Âdem oğluyum dersin,  
Kardeşi kardeşe düşman edersin.

Bâzı bâzı muzip işler yaparsın,  
Nefsime yenildim, şeytan yaptı dersin.  
Neden irâdeyi inkâr edersin?  
Her şey Hakk'tan gelir, sen bilmez misin?

Sen her şeyi böyle oyun sanırsın,  
Yezid lokmasına ekmek banırsın.  
Münâfık sürüsü kılavuzusun,  
Bu dünyada işin, iştir ha senin.

Fakire ötede cennet var dersin,  
Hûri, nûri, gılman bekliyor dersin.  
Zengine dört kadın vaaz edersin,  
Kitâbı uçkura perde edersin.

Bu dünya ticâret hânendir senin,  
Cennet ise kerhânendir ha senin.  
Muska yazar, yanmaz kefen satarsın,  
Akçeli işlerin çoktur ha senin.

Kemter Abdal

## İnsanın Kamil Yolculuğu

Şeriat kapısından girdim içeri,  
On makamda öğrendim eğri, doğruyu  
Tarikat yolunda yürüdüm, durdum,  
On makamda ben Hakk'a ulaştım.

Marifet deryasında daldım derine,  
On makamda erdim sırrın özüne.  
Hakikat nuruyla yandı bu gönül,  
On makamda vardım Hak'ta birliğe.

Dört kapı kırk makam, bir yolculuktur,  
İnsandan Hakk'a sonsuz koşudur.  
Her makamda ayrı ders, ayrı öğreti,  
İnsanı kâmil yolunda ilerler kişi.

Bu yolda yürüyen, Hakk'la hep dolar,  
Gönül gözle Hakk'a temaşa kılar.  
Dört kapı kırk makam, bir engin derya,  
İçinde kaybolanlar, ulaşır Hakk'a

Yandı bu gönül, pişti özümde,  
Fenafillah'a erdim ben bir söz ile.  
Vahdet deryasında kaybolduğumda,  
Hakk'ın cemalini gördüm ben her canlıda.

Kırk makam tamam oldu, erdim ben Hakk'a,  
Nefsimi terk ettim, döndüm ben Hak'ka.  
Aşkın kırk makamı, sırlı bir yoldur,  
İnsanın Hakk ile bir olduğudur.

Kemter Abdal

## Nesimi'nin Sırrı Derinde Saklı

Adın Nesimiyse, bu diyarlarda,  
Ya derin yüzölür, ya yakılırsın.  
Hakikat sırrına ermeyen kişi,  
Ne kendini bilir, ne de menzili.

Nesimiysen, kanar kanar yanarsın,  
Hakikat harında, ağır ağır pişersin.  
Şol devrandan aşk ile geçersin,  
Adın kül olur, yele savrulur.

Aşk-ı gülistanda güller derilir,  
Nefsi yenemeyen, aşkı ne bilir?  
Ol divanda, arifler bile yolu şaşırır,  
Aşkın hükmünü demler Nesimi.

Hakikat sırrını aşık etme,  
Kesilse de dilin, aşkı sen söyle.  
Gün gelir de, derin bile yüzölse  
Teslim ol Hakka, kula minnet eyleme.

Aşkın ateşi, yakar ruhu, arıtır,  
Gönül, aşkın deminde pişer pişer, kavrulur.  
Hakikat yolunda, tüm çileler çekilir,  
Bunu da, aşk sırrına erenler bilir.

Yankılanır nefesi asırlar sonra bile,  
Bu aşkın gür sesidir, gönüllerde uyanır.  
Hakikat yoludur bu bilenler bilir,  
Aşk, ebedi bir sırdır, kalpte saklanır.

Kemter Abdal eydür, aşk ile yanın,  
Hakikat yolunda, hep Hakk'ı bilin.  
Nesimi'nin sırrıdır bu derinde saklı  
Aşkilen coşup, gönlü paklayın.

Kemter Abdal



## Ölümün Gölgesi

Ölüm kol geziyor,  
Yaradılanların arasında.  
Ölüyor her şey,  
Değmeden bir serçenin gagasına.

Yağmurlar demliyor bir ağaç,  
Sular köpürüyor ak sakalında.  
Bak buza çaldı gök,  
Bir denizin kıyısında.

Ölüm yayılıyor,  
Yaradılanların arasında.  
Korkuyla saçılıyor her şey,  
Değmeden bir sineğin yarasına.

Bir karga tünemiş geceye,  
Canı çok sıkılmış makinalara.  
Şu ötüşü olmasa ah!  
Kaptırır kendini toprağın tozuşuna.

Ölüm yağıyor,  
Yaradılanların üzerine.  
Umarsızca dağılıyor her şey,  
Değmeden yalnızlığın tenhasına.

Bir kırlangıç tazeliği,  
Gizlenmiş korna seslerinin arasına.

Kemter Abdal

## **Senden Gayrisına**

Ateşinle harınla yansa, tutuşsa,  
"Of" deyip deryaya dalmaz bu gönül.  
Mecnun misali çöllere düşse,  
Bir damla suya bile meyletmez gönül.

Aşk saçında pişse, kavrulsa,  
Tek bir "ah" bile etmez bu gönül.  
Kapıda kırk yıl bir köle olsa,  
"Vah" deyip isyana kalkmaz bu gönül.

Bin güzel seçip koysan önüne,  
Senden gayrisını bilmez bu gönül.  
Ağlayıp dursa, gözler kör olsa,  
Senden gayrisını görmez bu gönül.

Kemter Abdal, dostun bağında, aşk diyarında,  
Eriyip kayboldum, onun harında.  
Varıp gideyim derim de, yaram içimde,  
Senden gayrisına laldır bu gönül.

Kemter Abdal

## Şehrin Uğultusu

Bastıkça bastıkça toprağına derviş,  
Günahları uğuldar, uğuldar bu kentin.  
Buğusunda camların ve kızgın köpekler,  
Her köşe başında bir ölü bekler.

Viran sokaklarda yankılanır bir figan,  
Dervişin izinde kaybolur zaman.  
Karanlık ruhlar, bir kurt gibidir,  
Kentin sessizliği, acıyla inletir.

Gözleri kan çanağı, yüzleri solgun,  
Dervişin gölgesi, kâbusu dokur.  
Her adımda fısıltı, her adımda inilti,  
Kentin kalbinde bekler, ölümün garip izi.

Kemter Abdal gezer, bu karanlıklarda,  
Hakikati arar, derin bir azapla.  
Aşkın nuruyla, aydınlanır şehir,  
Dervişin nefesi, umudu getirir.

Kemter Abdal

## Tecelli

Türlü donlarda göründü nice,  
Gahı şah oldu, gahı da bende.  
Aşkın sırrına erdi bu yürek,  
Her bir zerrende, Hakk'ı görende.

Gâhı bir derviş, gâhı bir sultan,  
Aşkınla yandım, ey ulu Rahman.  
Her bir surette, varsın aşikâr,  
Sensin gönlümde, ezeli berdar.

Gâhı bir çiçek, gâhı bir bülbül,  
Aşkınla dolu, zerresi bir gül.  
Her bir nefeste, seni anarım,  
Aşkınla coşup, sana yanarım.

Gâhı bir umman, gâhı bir damla,  
Aşkınla aktı, gözümde damla.  
Her bir bakışta, seni görürüm,  
Aşkınla eriyip, sana gelirim.

Gâhı bir ateş, gâhı serin yel,  
Aşkınla pervane, bu divane el.  
Her anda bekleyip, seni ararım,  
Aşkınla yanıp, sana koşarım.

Gâhı bir gizem, gâhı da bir sır,  
Aşkınla coştı, gönlümdeki hır.  
Her bir sözde, seni söylerim,  
Aşkınla dolup, sana gelirim.

Kemter Abdal'ım, aşkla yanarım,  
Her bir surette, seni ararım.  
Aşkınla eriyip, sana varırım,  
Her bir zerrede, seni bulurum.

Kemter Abdal

## **Torlak**

Dört kitapta hak görürüz,  
Her beşerde Rab görürüz.  
Kâinatı tek görürüz,  
Budur bizim irfanımız.

Biz varlığın cevheriyiz,  
Hak ehlinin Torlak'ıyız.  
Kardeşliğin toprağıyız,  
Budur bizim ahvalimiz.

Geceleri gün görürüz,  
Padişahı kul görürüz.  
Tüm varlığı bir görürüz,  
Budur bizim imanımız.

Hem u şarkız hem u garbız,  
Hem karayız hem de akız.  
Hem ayağız hem de başız,  
Budur bizim isyanımız.

Binimizi bir ederiz,  
Birimizi bin ederiz.  
Kanımızı dem ederiz,  
Budur bizim meşrebimiz.

Kemter Abdal

## Turnanın ilesi

Ulular bir pazar kurdu,  
İyi malı herkes aldı,  
Kötülerse sana kaldı,  
Yâr elinden dönen turnam.

Aman turnam, cânım turnam,  
Kırlar ile gezen turnam.

Âlim gelip yolu kurdu,  
Göklerde semâha durdu,  
Gelmeye takatin yoktu,  
Dost elinden dönen turnam.

Aman turnam, cânım turnam,  
Kırlar ile gezen turnam.

Dolu vurdu, yağmur vurdu,  
Kanatların çok yoruldu,  
Gidecek bir yerin yoktu,  
Uzak yollar giden turnam.

Aman turnam, cânım turnam,  
Kırlar ile gezen turnam.

Kemter Abdal

## Turnanın feryadı

Söyle turnam söyle Hüseyin misin,  
Deşt-i Kerbelâ'dan geçmiş gibisin.  
Söyle turnam söyle sen Âlim misin,  
Amansız bir cenkten çıkmış gibisin.

Söyle turnam söyle sen Hamza mısın,  
Sen de onun gibi mekânsız mısın?  
Söyle turnam söyle sen Hızır mısın,  
Sen de onun gibi zamansız mısın?

Söyle turnam söyle Basra'da mısın,  
Gurbet ele giden bir yolda mısın?  
Söyle turnam söyle Hüseyin misin,  
Bir damla suya hasret gibisin.

Söyle turnam söyle sen zorda mısın,  
Bin yıllık çileden çıkmış gibisin.  
Söyle turnam söyle yaralı mısın,  
Sanki âh u zârda kalmış gibisin.

Kemter Abdal der ki, turna yâreli,  
Aşkın deryasında kayıp gideli.  
Ne Hızır, ne Hüseyin, ne de Hamza'dır,  
Sadece aşk ile yanan âşıktır.

Kemter Abdal

## Vahdetin Anı

Aynı anda her mekanda  
Aynı anda her zamanda  
Aynı anda ne mekanda  
Aynı anda ne zamanda  
Aynı anda dün, aynı anda bugün  
Aynı anda zaman...

Vahdetin sırrında kaybolmuş bir an,  
Zamanda ötede bir garip mekan.  
Yokluğun içinde varlık, varlığın içinde yokluk,  
Ateş içinde yanan bulunmaz bir sonsuzluk.  
Ne dün, ne bugün, ne de yarın var,  
Sadece "an" var, o da O'nunla hemhal.

Bir zerrede saklı tüm bu kainat,  
Bir nefeste gizli ebedi hayat.  
Aşk denizinde bir damla gibi,  
Kaybolmak O'nda, bulmak kendini.  
Zaman bir vehim, mekan bir hayal,  
Gerçek olan sadece O'nun cemali.

Aşkınla yandım, kül oldum ey Yar,  
Senden gayrı ne varsa hepsi bir diyar.  
Yoklukta buldum varlığımı seninle,  
Vahdetin sırrına erdim seninle.  
Aynı anda her şey, her an, her yer,  
Seninle var olmak, ebediyete değer.

Kemter Abdal



## Vuslat Yolculuğu

Yüce dağ başına kar olup yağdım,  
Rüzgâr olup Düldül ile yarıştım.  
Âdem olup yerlere saçıldım,  
Mûsâ'ya Hârûn oldum da geldim.

Baykuş oldum vîrâneler dolaştım,  
Şahin oldum yüce dağları aşım.  
Zamanda kayboldum, mekânda bulundum,  
İsâ'ya havâri oldum da geldim.

Âşıktan mâşûka yol oldum gittim,  
Mühanete erkân öğretip geldim.  
Hakk'ın dîdârını seyr edip geldim,  
Muhammed'e Mürtezâ oldum da geldim.

Hazân yaprağıydım, savrulduum uçtum,  
Bir toz zerresiydim, sahrâlar geçtim.  
Tatlı bir söz idim, gönüller dolaştım,  
Hüseyin aşkıyla yandım da geldim.

Köle oldum, haraç mezât satıldım,  
Hak yolunda kılıç ile kesildim.  
Derim yüzdürecek şiirler yazdım,  
Nesîmî'ye yoldaş oldum da geldim.

Kemter Abdal

## Yar Bağına Girsem

Yâr bağına girsem ne olur,  
Gonca gülün dersem ne olur?  
İnce belin sarsam ne olur,  
Beni dert bağına bağban ettiler.

Meyhaneye dalsam ne olur,  
Aşk şarabın içsem ne olur?  
İçip içip sızsam ne olur,  
Beni bir yola revan ettiler.

Bir pazara gitsem ne olur,  
Satıp savıp yesem ne olur?  
Varlığımdan geçsem ne olur,  
Beni bir hırkaya mahkûm ettiler.

Bu dünyadan geçsem ne olur,  
Bir menzile varsam ne olur?  
Hakikati bilsem ne olur,  
Beni bir hayale mecbur ettiler.

Kemter Abdal der ki, bu nasıl haldir,  
Aşkın oku bu sineler deldir.  
Gönül bir ummana dalda da kaldır,  
Beni bu dertlere salan kimlerdir?

Kemter Abdal

## Yaratılış ve Kıyamet

Dünya yaratılırken koptu kıyamet,  
Bir başlangıç, bir son, iç içe girmiş.  
Zerrelerden evrene yükselen feryat,  
Hem doğum sancısı, hem ölüm sesi.

Gökler yarılrken, yıldızlar düşer,  
Denizler coşarken, dağlar sivrulur.  
İnsan doğarken, kaderi çizer,  
Hem umut çiçeğidir, hem acı tohum.

Zaman bir döngü, tekrar edip durur,  
Başlangıçlar sonlara, sonlar başlara.  
İnsan hem yaratır, hem de yok eder,  
Hem cennet bahçesi, hem cehennem ateşi.

Her an bir tecelli, her an bir sırdır,  
Evrenin kalbinde, aşkda yanarım.  
Hem varım, hem yokum, hem bir, hem bir sır,  
Kemter Abdal'ım, Hakk'da varımdır.

Kemter Abdal

## Yedi Ulu Burcu

Nesîmî burcunda aşkın sırları,  
Deri yüzülse de dönmez ikrarı.  
Hakka yürüyenlerin nurdan izleri,  
Vahdet deryasında bulur kendini.

Hatâyî burcunda şahın nefesi,  
Coşkun bir ırmak ki akar hep sesi.  
Halkın dilinde Hakk'ın hevesi,  
Cemlerde yankılanır bin bir neşesi.

Fuzûlî burcunda bir aşk çilesi,  
Kerbela toprağına düşer gölgesi.  
Dert ehlinin kalbinde bir yara izi,  
Âhıyla tutuşur gönül köşesi.

Yemînî burcunda bilginin nuru,  
Faziletle kurar bu kadim yolu.  
Horasandan gelen kutlu ulusu,  
Hikmetle yoğurur her bir kulunu.

Virânî burcunda bir balkan yeli,  
Demir Baba'dan gelir nefesi.  
Aşk ateşiyle yanan o teni,  
Hakikat yolunda gönül birleşir.

Kul Himmet burcunda coşar bir aşkla,  
Dervişin dilinde yanar bir başka.  
Hakikat yolunda verirler emek,  
Gönüller içinde nurani çiçek.

Pîr Sultan burcunda yığidin sesi,  
Haksızlığa karşı kalkar öfkesi.  
Darağacında söylenir o son nefesi,  
Halkın kalbine yerleşen bir efsanedir.

Kemter Abdal der ki bu yedi burçtur,  
Her biri bir kandil, gönüller uçtur.  
Aşk ile yanarı Hakk'a ulaştır,  
Bu ulular yolumuzun bir ışığıdır.

Kemter Abdal

## Yetmiş İki Millet

Hakikat ararım, gönlümde bir sır,  
Yetmiş iki millet, Hakk tecellisi.  
İlahi ışıık, Her birinde nur,  
Aşkla bakarım, gönlümde huzur.

Dervişler sultanlar, yolunda yürür,  
Her birine vurulmuş ilahi mühür.  
Yetmiş iki millet, Hakk'ın nişanı,  
Aşkla ararım, yüce Rahmanı.

Kimi kilise, kimi havrada,  
Kimi secde eder, ulu mabette.  
İlahi bir seda, her bir surette,  
Yetmiş iki millet, Hakk'la muhabbette.

Semah dönerler, niyaz ederler,  
Tefekkürle Hakk'ı, zikir ederler.  
İlahi keder, aşkın içinde,  
Yetmiş iki millet, Hakk' tecellisi.

Gönül ne, lisan ne, sevda yankısı,  
Hakk'ın cemaliyle gönüller aksı.  
Bu aşk deryasında, ruhumda heyecan,  
Yetmiş iki millet, bir vücutta can.

Hakk tecellisi rengarenk yüzler,  
İlahi esrarı hepsinde gezer.  
Ey ulu makam, aşka eririm,  
Kemter Abdalım, Hakk'a dönerim.

Kemter Abdal